

Chút quà sinh nhật

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Sáu, 15 Tháng 5 Năm 2009 05:39

“Who controls the past, controls the future; who controls the present, controls the past.”

George Orwell

Công viên Lê Văn Tám, ở Thành phố Hồ Chí Minh, được bao quanh bởi bốn con đường lớn: Hai Bà Trưng, Võ Thị Sáu, Đường Biên Phủ và Đinh Tiên Hoàng. Giữa lòng đô thị ngột ngạt và nóng bức, sự hiện diện của một khoảnh khắc rất riêng với cây xanh bóng là một món quà tuyệt vời - vô cùng quý giá - cho công chúng.

Vậy mà vẫn có người ra, tìm vào:

- Làm gì có có thể nghe thấy (mở rộng) nào tên Lê Văn Tám, mẹ y cha?

Còn theo như sự Đường thì đêm ngày 1 tháng 1 năm 1946, em Lê Văn Tám tìm dấu vô nghĩa, bắt quật cho cháy như cây đuốc, rồi chôn cái vù vô kho xăng ở Thủ Nghè.

Khỏi nói cũng biết là vậy này như như như. Cái kho, tất nhiên, tiêu tủng. Đài phát thanh bên kia đường cũng sụp đổ luôn. Nguyên cả một đội lính báo vô thì bị tiêu sạch, chết không còn một mảnh - nhà mạng cũng không!

Thật là một trang sử chói lòa và khét tiếng. Được mà thấy ghê, tưởng chừng như thật vậy. Tưởng vậy mà không phải vậy.

Sau thật, theo lời giáo sư Phan Huy Lê (Chủ tịch Hội Khoa học Lịch sử Việt Nam) qua một cuộc phỏng vấn vào hôm 18 tháng 3 năm 2005 thì em Lê Văn Tám chỉ là một số nhân phẩm tưởng tượng mà thôi.

Chút quà sinh nhật

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Sáu, 15 Tháng 5 Năm 2009 05:39

Và đó là lý do khi n trong thiên h có i xì xào, đòi b cái tên Lê Văn Tám. Tôi có rà i v này, và th y Wikipedia Vi t Nam ghi i nh sau:

“Lê Văn Tám là m t nhân v t h c u. Chuy n ‘ng n đu c Lê Văn Tám’ đ c tuyên truy n r ng rãi đ c đ ng tinh th n chi n đ u c a nhân dân ... Tên Lê Văn Tám đã đ c đ t cho m t s tr ng ti u h c, t ng đài, r p chi u phim, đ ng ph hay các đ a danh khác.”

Chèng i! Nh v y mà m y cha m y m c n ng n c đòi xoá tên Lê Văn Tám thì t n kém, và phi n ph c bi t ch ng nào mà k . Trong hoàn c nh đ t n c đang còn g p nhi u khó khăn (v m i m t) tôi đ ngh là c gi tên cũ đi, ch c n bôi b t m t nét c a ch “m” cho nó thành “n” thôi.

V y là kh p n c s có nh ng công viên, tr ng h c, t ng đài Lê Văn Tám ch không ph i là Lê Văn Tám n a. Rõ ràng v a tránh đ c đi u ti ng, v a đ t n công và t n c a. C k nh chuy n “huy n s ca m t ngu i mang tên Tám” ch là chuy n đ tán nh m, cho vui thôi.

Mà s sách c a Đ ng ta thì nh ng chuy n nh m nh c đó (k nh) là chuy n nh . H ng tin, th nhìn i cu c đ i ho t đ ng cách m ng c a bác Tôn mà coi.

Cũng c theo nh s Đ ng thì bác Tôn sinh năm 1888, t i Long Xuyên. Năm 1914, ông b b t lính qua Tây. Năm 1919, chính ông là ng i treo c đ (trên chi n h m Pháp) H c H i đ ng h cách m ng Nga. Năm 1920 ông tr v n c. Năm 1925, ông t ch c đình công đ c m chân m t chi n h m Pháp nhà máy Ba Son...

S nghi p và thành tích c a bác còn đ c ghi rõ trong hai tác ph m chính:

Đ ng chí Tôn Đ c Th ng, ng i chi n sĩ c ng s n kiên c ng, m u m c (nxb S Th t 1982) và Ng i th y th ph n chi n B n Đen (nxb Thông Tin Lý Lu n 1988).

C s i n sách c a Đ ng ta đ u ghi rành rành nh v y mà (r i) v n có đi u ti ng eo xèo, d

Trác đó cá tháp niên, vào năm 1995, nhà xuát bán Văn Nghá (California) đã cho trình làng cuốn Thá gái Má và Quác hái cáa Nguyán Văn Trán. Qua cuốn sách này, Chá tách Nác Tôn Đác Tháng đác toàn dân hát sác tháng cám và ái ngái - sau khi nghe ông than thân, báng mát câu chái thá, đác ghi lái, nái trang 266, nhá sau:

“Đ... má, tao cũng sá!”

Thiát, nghe mà muán náa nác mát. Cá Đái táng đang cám quân mà bá bát phái cám quán cũng lát đát cám lián (và cám chát) thì Chá tách Nác - nghĩ cho cùng - đâu có là cái đỉnh gì, trong vòng tay cáa Đáng. Sá là phái (giá) và là chuyán mà ai cũng... thông cám đác.

Điáu đáng tiác (và ráy rà) là thiên há lái không đá bao dung đá nhám mát làm ngá trác nháng con đáng, nháng cá quan, và tráng hác đã (lá) mang tên Tôn Đác Tháng. Cá đá nguyên nhá váy cũng (hái) ká nháng thay thì kát lám, náu cháa muán nói là kát lán. Rái máy cái tên bác Nguyán Luáng Báng, bác Lê Duán, bác Tráng Chinh... - và cá đáng nháng máy bác và máy chú (thá tá) khác náa - không lá cũng phái thay luôn? Tán kém bán à, chá đâu phái chuyán chái, máy cha?

Cũng nhá tráng háp cáa em Lê Văn Tám, tôi xin đáng “mát giái pháp tình thá” nhá sau: cá giá tên bác Tôn đi, chá đái chút xíu thôi. Thay vì “c” ta sáa thành “t” trong chá “đác” là... rái. Tôn Đác Tháng sá bián thành Tôn Đát Tháng. Gán báng. Váa yên đác lòng ngái, váa đá mát lòng Bác, lái cũng đá tán công và tán cáa.

Ván đá cáa em Tám và bác Tôn, cá khoanh vùng lái nhá váy - ká nhá - là mát trái ông Đáa! Bây giá xin nói đán chuyán (linh tinh) cáa bác Há. Bác này thì tắm tiáng (và tai tiáng) hán bác kia... chút xíu!

Sau khi bán sao bác thá cáa anh Nguyán Tát Thành (xin vào hác Tráng Thuác Đáa) đác phát tán tùm lum, và sau khi cá nác đáu biát ráng kiát tác Nháng máu chuyán vá cuác đái hoát đáng cáa Há Chá tách do chính bác Há là tác giá thì đá luán - trong cũng nhá ngoài nác - bát đáu rác rách đòi đái tên Thành phá Há Chí Minh, và san báng cái lăng cáa áng.

Chút quà sinh nhật

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Sáu, 15 Tháng 5 Năm 2009 05:39

Vì có cả trăm con đường, công viên, trường học, trường đài... mang tên Lê Văn Tám nên chuyển đổi mới khó khăn, tên kém. Chắc hẳn có một địa danh mang tên Hồ Chí Minh (quang vinh) thì chuyển đổi thay, xem ra, là chuyển nhượng. Stalingrad hay Leningrad đều đã được giải phóng, và trở về với cái tên cũ của nó thì không cần chi mà cái tên Sài Gòn lại bền mãi luôn.

Về cái lăng thì còn... khế nên à. Nhà thơ Nguyễn Quốc Chánh đã có đôi khi như sau:

“Tôi đến nghe một pháp lý lăng Hồ Chí Minh như vậy: chôn ông ta thật sâu dưới lòng đất, ngay nơi xác ông ta đang nằm, rồi dán lên bên trong, bên ngoài cả tất cả những bức tượng, tượng và các lối đi trong lăng những đầu lâu của những nạn nhân, ưu tiên là những nạn nhân trong cách mạng đất, và đổi tên thành: LĂNG NHỮNG NẠN NHÂN CỦA CHẾ NGHĨA CỘNG SẢN VIỆT NAM.”

Nguyễn Quốc Chánh nói về địa điểm thì đã có một thông tin (mới mới) nào đó từ một ông bác Hồ bị gọi vô... Đến Nam Quốc Thành, Bình Dương. Theo thông tin từ báo Tuổi Trẻ Online, được đăng vào ngày 10 tháng 2 năm 2007, bên trong chính điện của ngôi chùa này thờ tượng đức Phật, vua Hùng Vương và... Chắc hẳn Hồ Chí Minh! Bên ngoài là khu giải trí có vườn thú, bể bơi nhân tạo, và khu khách sạn năm ngàn phòng - giá thuê rẻ rẻ hàng 1.000 phòng được thiết kế theo kiểu cung điện với giá 5-200 USD/phòng/đêm, 4.000 phòng còn lại có giá 5-30 USD/phòng/đêm!

Đâu có một là có ruồi. Rồi ra, dĩ nhiên mà bọn Ninh Kiều, cũng như khắp miền sông nước (hòn dân) là cái chợ.

Dù có tượng Phật (làm vì) bên trong chính điện, với cái thờ chùa chiền tào lao và ư tấp (với sông thú, khu ăn chơi, phòng ngủ và dĩ nhiên mà bên) như thế, người Việt có tên gọi dành riêng cho nó là dân tộc.

Dân tộc, theo Việt Nam Tự Điển – Khai Trí Tiến Đức là "địa phương chính". Còn theo Địa Nam Quốc Âm Tự Vọng của Huỳnh - Tân Paulus (Imprimerie Rey, Curol & Cie : Sài Gòn 1895, trang 219) là miếu thờ yêu quái. Dân tộc, dân gian hay thờ cúng như... dân tộc! Hồ Chí Minh vốn vốn thông minh coi là một tay gian ác. Nay, thêm một vài dân tộc nữa thì e (hỏi) quá rồi.

“Who controls the past, controls the future; who controls the present, controls the past.” Khi viết dòng chữ này, trong tác phẩm Nineteen Eighty - Four, vào năm 1948, George Orwell đã có thể hình dung ra được những thế giới mà ma mánh (cả những chế độ toàn trị) trong việc ngụy tạo lịch sử.

Điều mà George Orwell không ngờ tới là khi thuật truyền thông tân tiến dần dần nhân loại bước vào Thời đại Thông tin. Ở thời đại này, mọi cố gắng đánh tráo dĩ vãng chỉ tạo ra được những trò hề lộ bịch mà thôi.